Cântecul mierlei

On Septembrie 17, 2012

Personalizează-ți drumul spre tine însuți, până ce izbutești să dezlegi cele mai obscure taine ale părții reale din tine care te caracterizează.

Asemenea unui om copleșit de un simțământ tainic, ispitit de un fenomen necunoscut de care nu se poate debarasa, simțeam cum mă pierdeam într-o lume sfâșiată de contradicții, *un monde de nulle part* , pe care n-o cunoșteam și pe care n-o puteam stăpâni. Pledam în favoarea existenței unei conștiințe profunde, mistice, provenite parcă de pe un alt tărâm, dintr-o dimensiune diferită, dintr-un spațiu nemăsurabil, dintr-un Avalon.

Probabil treceam printr-o transă de rutină. Ceva care se repeta ca un tipar, ca un refren obsesiv, ironic, cu tot felul de conotații, generând un mare amalgam de exagerări și neadevăruri împletite cu concluzii eronate ce transmiteau o încărcătură emoțională aparte. Ca un fenomen de ectoplasmă: ceva părea să sălășluiască în mine, emanând o anumită vibrație. Un soi de forță, o trăire intensă, o conștientizare de sine atât de rară, o virtute hotărâtoare care mă putea înălța, sau dimpotrivă, care mă putea face knockout oricând. Nu mai credeam în înțelepciunea "Omului" din mine. Păream obosit, cu bateriile descărcate.

Ceea ce se petrecea era mai mult decât apariția unei noi stări de conștiință, era un factor decisiv, declanșator, adânca povară a unei emoții impetuoase și nestingherite care s-a stins, luându-i locul o lecție de viață. Evoluția pusă față în față cu revoluția responsabilizării individuale. Covârșitorul zbucium al unei întregi lumi, al unui întreg continuu schimbător, al unei vieți trăite predominant prin ochii unui trecător care observă cealaltă față a lumii, marcată de o statornicie pentru unii greu de imaginat.

Leadership: Te pierzi într-o lume sfâșiată de contradicții pe care n-o poți stăpâni, în încercarea de a-ți contura o altă perspectivă asupra vieții sub forma unei stări de spirit care este "începutul eliberării de orice contradicții" ?

Odată cu fiecare intrare în "transă", odată cu fiecare mare străpungere a unei forme de cunoaștere profundă, se conturau alte întrebări fără răspuns. Rațiunea se lăsa atinsă, aproape biruită, de patima vidului propriilor mele dileme și contradicții spontane. Esența propriei mele existențe fiind condiționată de un alt mod de a interpreta realitatea. O singură contradicție îmi punea la grea încercare gândirea și trăirile: că aș putea să observ partea nevăzută a unei lumi, fără să o cunosc atât de bine.

Şi numai realitatea, acel "cântec" declanșator de schimbări pozitive, de viziuni mai largi, a cărui compoziție era mai mult sau mai puțin asemănătoare cu a altcuiva, și al cărui mesaj puternic mă trezea din transă, mă făcea să mă simt bine cu mine însumi și să dau noi valențe vieții. Mai reale, mai cuprinzătoare, mai puțin particulare. Cântecul, reflectând totodată starea mea sufletească, era concluzia unei vieți întregi, dintr-un alt punct de vedere.

Fusese ceva în transformarea mea, asemănător cu zbuciumul unei păsări închise în colivie care se izbește cu încăpățânare de gratiile ei până când reușește să recâștige văzduhul. O mierlă își poate recuceri libertatea numai cu cântecul ei.

Leadership: Urmezi o anumită cale pentru a ajunge la natura ta, transformându-te într-un trecător care observă cealaltă față a lumii sale?

Steve Farber, fost vicepreședinte al companiei Tom Peters, susținea că adevăratul leadership constă în reîntoarcerea la o serie de principii simple care au fost trecute cu vederea în contextul competiției acerbe din lumea afacerilor.

Iar eu, aș adăuga cu toată încrederea că lecțiile de viață pe care le primești din confruntarea cu tine însuți, reprezintă primul pas spre realizarea unei construcții durabile a unei lumii pe care nu o știi, dar o simți și o nădăjduiești.

Un lider este asemenea unui trecător care observă cealaltă față a lumii sale, comparând-o cu lumea din jurul său. Leadershipul, se apleacă, deci, cu egal interes asupra omului ca o sumă indivizibilă de caracteristici și valori pe care le poate deprinde de la el însuși, prin auto-observație, prin practicarea unui auto-control al manifestărilor sale.

În leadership, unitatea evolutivă este "Omul", care la rândul său reprezintă forța concentrată a unei cunoașteri profunde, perfectă, cauzativă, asumată existențial, potrivită progresului său.

Ştim poate ce înseamnă fericirea sau tristețea, am gustat râsul și plânsul, dar încă nu știm prea multe despre resorturile primare, cele mai subtile, ale propriei noastre ființe. Suntem ceea ce suntem la capătul unei serii de evenimente. Iar leadershipul este mai degrabă ultimul punct al propriei noastre ascensiuni. Dar și cel mai mare obstacol.

Leadership: Suporți consecința întrebărilor esențiale care provoacă răspunsuri de impact și generează schimbare, contribuind astfel la transformarea ta dintr-un om derutat de numeroase contradicții într-un exemplu reprezentativ al convergențelor dintre părțile întregului?

În urmă cu mai bine de trei secole, Francis Bacon sublinia că adevărul reiese mai ușor din erori decât din confuzii. Sunt de acord cu acest lucru. Căci o eroare a propriei tale perspective, descoperită la timp, se poate remedia prin resetarea propriului tău fel de a fi. Pe când o confuzie te poate duce într-o stare continuă de tensiune, de nedumerire totală, ca într-o transă hipnotică în care controlul conștient asupra faptelor tale este considerabil diminuat.

Toate progresele îi sunt deschise omului, în afară de unul singur, pe care, parcă constant îl defavorizează sau îl agravează: tranziția de la simplu la complex. Adevărul despre cine ești și cine poți deveni, iese la iveală atunci când te conectezi la propria ta natură, când te eliberezi din colivia incertitudinilor care îți învăluie perspectivele. Şi, mai ales, dacă nu te pierzi într-o lume sfâșiată de contradicții. Mă refer aici la o evoluție pusă față în față cu revoluția responsabilizării individuale.

Întregul căruia i se subordonează toate acțiunile cu impact asupra rezultatelor căutărilor tale, frământări și visări, are ca valoare de referință aprecierea subiectivă a circumstanțelor care formează conținutul vieții tale.

Leadership: Care este "refrenul" pe care îl simți constant în viața ta, în drumul spre excelență, așa încât să-ți poți demonstra apartenența la existența unui sine multiplu, atât episodic, cât și narativ, aceste două ipostaze ale sinelui nefiind nicidecum într-un raport de opoziție, ci de complementaritate?

Suntem tot mai mult interesați de trendurile și evoluția tehnologiei, de factorii care influențează afacerile de mâine, decât de noi înșine. Ar trebui să ne reîntoarcem, nu-i așa, la o serie de principii simple care au fost trecute cu vederea în contextul existenței unui ceva diferit de noi și afară de noi. De exemplu la principiul sinelui multiplu, care spune: "Să trăiești

ca și când ai fi altcineva este același lucru ca atunci când construiești o nouă lume care îți servește numai ție."

Te lași ispitit de un „necunoscut" de care nu te poți debarasa? Simți cum te pierzi într-o lume sfâșiată de contradicții pe care n-o poți stăpâni? Cum interpretezi propria ta realitate? În ce fel îți condiționează realitatea esența propriei tale personalități? Continui să-ți mobilizezi acea parte reală din tine, sau continui să hrănești dorințele sau nevoile unui „sine fals", a unui „sine trunchiat"?

Ce "cântec" te caracterizează? Cum poți ajusta cântecul astfel încât să obții refrenul? Care este "refrenul" pe care îl simți constant în viața ta, în drumul spre excelență? Te supui inconștient unor reguli ce transformă libertatea ta de "a fi" într-un perimetru închis? Ce efect exercită propriul tău fel de a fi asupra leadershipului pe care îl practici?

Un sine care cercetează lumea din jur ca o privire aruncată spre un mod unic de a se exprima, prin care transmite emoție celor din jur și totodată își liniștește sufletul, este un sine eliberat de povara apăsătoare a îndoielii față de propria lui valoare.

Cântecul mierlei este o metaforă revelatorie care semnifică ideea unei eliberări din colivia aparențelor și a incertitudinilor legate de natura personalității tale. Libertatea de-a evada este rară, uneori imposibilă. Dar refuzul de a recunoaște cheia și de a deschide poarta spre un alt fel de "a fi", te va conduce spre o ruină perpetuă, putând oricând a face knockout evoluția ta ca "om", nu doar ca "lider".

Personalizează-ți drumul spre tine însuți, până ce izbutești să dezlegi cele mai obscure taine ale părții reale din tine care te caracterizează.

Source: https://neculaifantanaru.com/cantecul-mierlei.html